

Hidden Women in the Bible by Cantor Arik Wollheim

Tamar

1. בראשית ל"ח

א ויהי בעת ההוא, ויגד יהודה מאת אחיו; ויט עד-איש עדלמי, ושמו חירָה. ב ויבא אֶת-שְׁם הַיְהוּדָה בַּת-אִישׁ פְּנֵעָנִי, ושמו שוע; ויקחה, ויבא אליה. ג ותהר, ותלד בן; ויקרא את-שמו, ער. ד ותהר עוד, ותלד בן; ותקרא את-שמו, אונן. ה ותסף עוד ותלד בן, ותקרא את-שמו שלָה; והיה בכזיב, בלדתה אתו. ו ויקח יהודה אשה, לער בכורו; ושמה, תמר. ז ויהי, ער בכור יהודה--רע, בעיני יהוה; וימתהו, יהוה. ח ויאמר יהודה לאונן, בא אל-אשת אחיך ויבם אתה; והקם נרע, לאחיו. ט וידע אונן, כי לא לו יהיה הנרע; והיה אם-בא אל-אשת אחיו, ושחת ארצה, לבלתי נתן-נרע, לאחיו. י וירע בעיני יהוה, אשר עשה; וימת, גם-אתו. יא ויאמר יהודה לתמר פלתו שבי אלמנה בית-אביך, עד-יגדל שלָה בני--פי אמר, פן-ימות גם-הוא כאחיו; ותלך תמר, ותשב בית אביה. יב וירבו, הימים, ותמת, בת-שוע אשת-יהודה; וינקם יהודה, ויעל על-גִּזְוֵי צֹאנוּ הוא וחירָה רעהו העדלמי--תמננה. יג ויגד לתמר, לאמר: הנה חמיה עלה תמננה, לגז צאנו. יד ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עינים, אשר על-דֶרֶךְ תמננה: כי ראתה, פי-גדל שלָה, והוא, לא-נתנה לו לאשה. טו ויראה יהודה, ויחשבה לזונה: כי כסתה, פניה. טז ויט אליה אל-הֶדְרָךְ, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי. יז ויאמר, אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן; ותאמר, אם-תתן ערבון עד שלֶחֶךְ. יח ויאמר, מה הערבון אשר אתן-לך, ותאמר חתמך ופתיֶלֶךְ, ומטף אשר בנֶדֶךְ; ויתן-לה ויבא אליה, ותהר לו. יט ותקם ותלך, ותסר צעיפה מעליה; ותלבש, בגדי אלמנותה. כ וישלח יהודה את-גדי העזים, ביד רעהו העדלמי, לקחת הערבון, מיד האשה; ולא, מצאה. כא וישאל את-אנשי מקמה, לאמר, איזה הקדשה הוא בעיניכם, על-הֶדְרָךְ; ויאמרו, לא-היתה בזה קדשה. כב וישב, אל-יהודה, ויאמר, לא מצאתי; וגם אנשי המקום אמרו, לא-היתה בזה קדשה. כג ויאמר יהודה תקח-לה, פן נהיה לבונו; הנה שלחתי הגדי הנה, ואתה לא מצאתה. כד ויהי כמשלש חדשים, ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר פלתך, וגם הנה הרה, לזנונים; ויאמר יהודה, הוציאוה ותשרף. כה הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי הרה; ותאמר, הכר-נא--למי החתמת והפתילים והמטה, האלה. כו ויכר יהודה, ויאמר צדקה ממני, כי-על-פני לא-נתתה, לשלָה בני; ולא-נסף עוד, לדעתה. כז ויהי, בעת לדתה; והנה תאומים, בבטנה. כח ויהי בלדתה, ויתן-יד; ותקח המילדת, ותקשר על-ידו שני לאמר, זה, יצא ראשונה. כט ויהי כמשיב ידו, והנה יצא אחיו, ותאמר, מה-פרצת עליך פֶרֶץ; ויקרא שמו, פֶרֶץ. ל ואחר יצא אחיו, אשר על-ידו השני; ויקרא שמו, נרח.

Genesis Chapter 38

1 And it came to pass at that time, that Judah went down from his brethren, and turned in to a certain Adullamite, whose name was Hirah. **2** And Judah saw there a daughter of a certain Canaanite whose name was Shua; and he took her, and went in unto her. **3** And she conceived, and bore a son; and he called his name Er. **4** And she conceived again, and bore a son; and she called his name Onan. **5** And she yet again bore a son, and called his name Shelah; and he was at Chezib, when she bore him. **6** And Judah took a wife for Er his first-born, and her name was Tamar. **7** And Er, Judah's first-born, was wicked in the sight of the LORD; and the LORD slew him. **8** And Judah said unto Onan: 'Go in unto thy brother's wife, and perform the duty of a husband's brother unto her, and raise up seed to thy brother.' **9** And Onan knew that the seed would not be his; and it came to pass when he went in unto his brother's wife, that he spilled it on the ground, lest he should

give seed to his brother. **10** And the thing which he did was evil in the sight of the LORD; and He slew him also. **11** Then said Judah to Tamar his daughter-in-law: 'Remain a widow in thy father's house, till Shelah my son be grown up'; for he said: 'Lest he also die, like his brethren.' And Tamar went and dwelt in her father's house. **12** And in process of time Shua's daughter, the wife of Judah, died; and Judah was comforted, and went up unto his sheep-shearers to Timnah, he and his friend Hirah the Adullamite. **13** And it was told Tamar, saying: 'Behold, thy father-in-law goeth up to Timnah to shear his sheep.' **14** And she put off from her the garments of her widowhood, and covered herself with her veil, and wrapped herself, and sat in the entrance of Enaim, which is by the way to Timnah; for she saw that Shelah was grown up, and she was not given unto him to wife. **15** When Judah saw her, he thought her to be a harlot; for she had covered her face. **16** And he turned unto her by the way, and said: 'Come, I pray thee, let me come in unto thee'; for he knew not that she was his daughter-in-law. And she said: 'What wilt thou give me, that thou mayest come in unto me?' **17** And he said: 'I will send thee a kid of the goats from the flock.' And she said: 'Wilt thou give me a pledge, till thou send it?' **18** And he said: 'What pledge shall I give thee?' And she said: 'Thy signet and thy cord, and thy staff that is in thy hand.' And he gave them to her, and came in unto her, and she conceived by him. **19** And she arose, and went away, and put off her veil from her, and put on the garments of her widowhood. **20** And Judah sent the kid of the goats by the hand of his friend the Adullamite, to receive the pledge from the woman's hand; but he found her not. **21** Then he asked the men of her place, saying: 'Where is the harlot, that was at Enaim by the wayside?' And they said: 'There hath been no harlot here.' **22** And he returned to Judah, and said: 'I have not found her; and also the men of the place said: There hath been no harlot here.' **23** And Judah said: 'Let her take it, lest we be put to shame; behold, I sent this kid, and thou hast not found her.' **24** And it came to pass about three months after, that it was told Judah, saying: 'Tamar thy daughter-in-law hath played the harlot; and moreover, behold, she is with child by harlotry.' And Judah said: 'Bring her forth, and let her be burnt.' **25** When she was brought forth, she sent to her father-in-law, saying: 'By the man, whose these are, am I with child'; and she said: 'Discern, I pray thee, whose are these, the signet, and the cords, and the staff.' **26** And Judah acknowledged them, and said: 'She is more righteous than I; forasmuch as I gave her not to Shelah my son.' And he knew her again no more. **27** And it came to pass in the time of her travail, that, behold, twins were in her womb. **28** And it came to pass, when she travailed, that one put out a hand; and the midwife took and bound upon his hand a scarlet thread, saying: 'This came out first.' **29** And it came to pass, as he drew back his hand, that, behold his brother came out; and she said: 'Wherefore hast thou made a breach for thyself?' Therefore his name was called Perez. **30** And afterward came out his brother, that had the scarlet thread upon his hand; and his name was called Zerah.

3. דעת מקרא ח"ג עמ' ע"ז הערה 6א
 "תמר היתה בתו של עילם, בן בנו הגדול של שם שנא' "בני שם עילם" (בראשית י' כב) מצאצאי מלכי צדק שנאמר 'ומלכי צדק מלך שלם...והוא כהן לאל עליון' (בראשית יד, יח)
4. שו"ת בנין ציון סימן קע"ג
 "תמר שהיתה גיורת ואשת בני יהודה...היתה כבני יעקב לדין ישראל"
5. רמב"ן בראשית ל"ח ב'
 "...תמר היתה בת אחת מן הגרים בארץ, לא בת איש כנעני ביחוסו, כי חלילה שיהיה אדוננו דוד ומשיח צדקנו, שיגלה לנו במהרה, מזרע כנען העבד המקולל..."
6. ספר גלגולי נשמות לרבי מ' ע' מפאנו (1548-1620) לובלין תרס"ח
 "אשת הזנונים שלקח הושע היא ניצוץ תמר..."
7. הושע פרק א
 " א דבר-יהוה אשר הוֹשֵׁעַ בֶּן-בְּאֵרִי, בְּיָמֵי עֲזִיָּהּ יוֹתֵם אֶחָז יְחֻזְקִיָּה, מֶלֶכִי יְהוּדָה--וּבְיָמַי יִרְבְּעִם בֶּן-יֹאשָׁו, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. ב. תַּחֲלַת דְּבַר-יְהוָה, בְּהוֹשֵׁעַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הוֹשֵׁעַ, לֵךְ קַח-לְךָ אִשָּׁת זְנוּנִים וְנִלְדִי זְנוּנִים--כִּי-זָנָה תִזְנֶה הָאָרֶץ, מֵאֲחֵרֵי יְהוָה. ג. וַיֵּלֶךְ, וַיִּקַּח, אֶת-גֹּמֶר, בַּת-דְּבַלַּיִם; וַתַּהַר וַתֵּלֶד-לוֹ, בֶּן. ד. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו, קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעֵאל: כִּי-עוֹד מְעַט, וּפְקַדְתִּי אֶת-דָּמִי יִזְרְעֵאל עַל-בֵּית יְהוּא, וְהִשְׁבַּתִּי, מִמְּלַכּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. ה. וְהָיָה, בַּיּוֹם הַהוּא; וְשִׁבַרְתִּי אֶת-קַשְׁתֵּי יִשְׂרָאֵל, בְּעַמֻּק יִזְרְעֵאל. ו. וַתַּהַר עוֹד, וַתֵּלֶד בֵּת, וַיֹּאמֶר לוֹ, קְרָא שְׁמָהּ לֹא רַחֲמָה: כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד, אֲרַחֵם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל--כִּי-נָשָׂא אִשָּׁא, לָהֶם. ז. וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה אֲרַחֵם, וְהוֹשַׁעְתִּים בֵּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם; וְלֹא אוֹשִׁיעֵם, בְּקַשְׁתֵּי וּבְחַרְבֵּי וּבְמִלְחָמָה, בְּסוּסִים, וּבְפָרָשִׁים. ח. וַתִּגְמַל, אֶת-לֹא רַחֲמָה; וַתַּהַר, וַתֵּלֶד בֶּן. ט. וַיֹּאמֶר, קְרָא שְׁמוֹ לֹא עַמִּי: כִּי אַתֶּם לֹא עַמִּי, וְאֲנִי לֹא-אֶהְיֶה לָכֶם.

Hosea Chapter 1

1 The word of the LORD that came unto Hosea the son of Beeri, in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah, and in the days of Jeroboam the son of Joash, king of Israel. **2**When the LORD spoke at first with Hosea, the LORD said unto Hosea: 'Go, take unto thee a wife of harlotry and children of harlotry; for the land doth commit great harlotry, departing from the LORD.' **3** So he went and took Gomer the daughter of Diblaim; and she conceived, and bore him a son. **4** And the LORD said unto him: 'Call his name Jezreel; for yet a little while, and I will visit the blood of Jezreel upon the house of Jehu, and will cause to cease the kingdom of the house of Israel. **5** And it shall come to pass at that day, that I will break the bow of Israel in the valley of Jezreel.' **6** And she conceived again, and bore a daughter. And He said unto him: 'Call her name Lo-ruhamah; for I will no more have compassion upon the house of Israel, that I should in any wise pardon them. **7** But I will have compassion upon the house of Judah, and will save them by the LORD their God, and will not save them by bow, nor by sword, nor by battle, nor by horses, nor by horsemen.' **8** Now when she had weaned Lo-ruhamah, she conceived, and bore a son. **9** And He said: 'Call his name Lo-ammi; for ye are not My people, and I will not be yours.'

8. הושע ג' ג'
 "וְאָמַר אֵלַיָּהּ, יָמִים רַבִּים תִּשְׁכְּבִי לִי--לֹא תִזְנִי, וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ; וְגַם-אֲנִי, אֵלַיָּךְ."
 9. בראשית ל"ח, א
 " וַיְהִי בַּעֲת הַהוּא, וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו"
 10. בראשית רבה פה
 "וירד יהודה – מלמד שהורידוהו אחיו מגדולתו כשראו בצרת אביהם. אמרו: אתה אמרת למכרו. אילו אמרת להשיבו היינו שומעים לך... וכתוב 'וירד יהודה מאת אחיו' – אמר: בואו ונפזר עצמנו, שכל זמן שאנו מכונסים השטר מצוי להגבות..."
 11. ל' זלכה, מעשה יהודה ותמר, מעליות תשנ"ה
 "'התורה נוקטת במילה 'ויט' לצורך ציון העובדה שיהודה עבר לדור ליד רעהו העדולמי. אם נשווה בין הפס', נראה הקבלה ודמיון בולטים בין המילים 'ויט' – 'ותט' במדבר כב: כג 'ותרא האתון את מלאך ה' ניצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להטותה הדרך'. ונראה לפרש שהתורה רוצה לרמז לנו ע"י הקבלה זו שכמו שהאתון עזבה את דרך המלך והתחילה ללכת בשדות ודרכים עקלקלות ולא טובות, כך גם יהודב עזב את דרך המלך, כלומר את הדרך הישרה והטובה, ועבר ללכת בדרכים לא טובות."
 12. בראשית ל"ח
 "ויקח יהודה אשה לער בכורו...בא אל אשת אחיך"
 13. שו"ת אבני נזר חלק אה"ע סימן קכ"א
 "תמר...היתה יתומה ופנויה, אמרה: פנויה אני, יתומה אני, ופירש"י היתה קטנה והשיאוה אמה ואחיה"
 14. בראשית ל"ח, ז
 " וַיְהִי, יַעַר בְּכוֹר יְהוּדָה--רַע, בְּעֵינֵי יְהוָה; וַיִּמְתְּהוּ, יְהוָה."
 15. רש"י בראשית לח. ז
 רע בעיני ה' פְּרַעְתּוֹ שֶׁל אוֹנָן, מִשְׁחִית זָרְעוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בְּאוֹנָן וַיִּמָּת גַּם אִתּוֹ, כְּמִיתתוֹ שֶׁל עַר מִיתתוֹ שֶׁל אוֹנָן וְלָמָּה הָיָה עַר מִשְׁחִית זָרְעוֹ? כִּדִּי שֶׁלֹּא תִתְעַבֵּר וַיִּכְחֹשׁ יָפְיָהּ:
 16. רמב"ן בראשית לח. ז
 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני ה' לא הזכיר הכתוב פשעו כאשר עשה באחיו אבל אמר כי בחטאו מת להודיע שלא היה זה בענש יהודה על מכירת יוסף
 17. חזקוני בראשית לח: ז
 "וימתהו לא היה שוכב עמה כדרכה פן תהר"
 18. העמק דבר בראשית לח: ז
 "ובשביל שהיה רע ואינו הגון"

19. מ' בן ישראל, פרשת יהודה ותמר, דף שבועי אונ' בר אילן, פרשת וישב, גליון 632 תשס"ו
"במתן הסיבה למות ער בכור יהודה לא נאמר שעשה את הרע בעיני ה' – אלא 'ויהי רע בעיני ה'". יהודה משיא את ער לתמר שהיתה כנענית וה' רואה שבית יהודה משתקע בין הכנענים. הדבר רע בעיני ה' על כן 'וימתהו ה' ' עוד לפני שהספיק להוליד את שושלת התערובת"

20. בראשית רבה פה
" אמרו חז"ל: יהודה התחיל במצוות יבום ומשנתנה התורה התחדשה הלכה זו"

21. בראשית לח: ט-י
" וידע אונן, כי לא לו יקנה הזרע; וקנה אמ-בא אל-אשת אחיו, ושחת ארצה, לבלתי נתן-זרע, לאחיו. וזרע קעיני יתנה, אשר עשה; וימת, גם-אתו. "

22. בראשית רבה פה
"וידע אונן היה דש מבפנים וזורה מבחוץ"

23. יבמות סד עמ ב
" והתניא ניסת לראשון ומת לשני ומת לשלישי לא תנשא דברי רבי"

24. רשי בראשית לח: יא
כי אמר וגו' קלוזמר, דוקה קנה אותה בקוש, שלא קנה בדעתו להשיאה לו:

25. רמב"ן בראשית לח:יא
"...והנכון בעיני שהיה שלה ראוי ליבם אבל לא רצה אביו שייבם אותה ועודנו נער פן יחטא בה כאחיו אשר מתו בנעוריהם כי נערים היו ... וכאשר יגדל וישמע למוסר אביו אז יתננה לו לאשה. וכאשר המתינה ימים רבים וראתה כי גדל שלה בעיניה והוא עודנו נער לאביו ... והיה ממתין לו עוד, אז מהרה תמר ברוב תאותה להוליד מזרע הקדש ועשתה המעשה הזה"

26. ילקוט שמעוני רות רמז תרא
"תמר היתה צועקת: אל אצא ריקם מן הבית הזה"

27. שו"ת חת"ם סופר חלק ו' ליקוטים סימן ע'
"...דלא גירשה, וישבה בביתו כאלמנה חיה...שלא יהיו לה מי שיפרנסה, והרי פרנסה יהודה כל ימי חייו"

28. ספורנו בראשית לח, יב
"ותמת בת שוע והיה לו להכניס את כלתו לביתו תחת אשתו...ולכן נואשה תמר..."

29. אבות דרבי נתן נוסחא ב פרק מה
"ותמת בת שוע אשת יהודה...וימותו בניה...כדי שידבק יהודה בתמר שהיא כהנת בתו של שם בן נח..."

30. בראשית לז: לד-לה
" ויקרע יעקב שמלתיו, וישם שק בכתפיו; ויתאבל על-בנו, ימים רבים. ויקמו כל-בניו וכל-בנותיו לנחמו, וימאן להתנחם, ויאמר, כי-ארד אל-בני אבלי שאלה; ויבך אתו, אביו. "

31. ר' משה הדרשן, בראשית רבתי, מהד' ר"ח אלבק, עמ' 179
"אמרו רז"ל: בשעה שיצא יהודה מכזיב ללכת תמנתה, כשהיה בדרך, אכל ושתה ונשתכר. ותמר שידעה בו הלכה ולבשה בגדי כלה... וראה לתמר, וערבבו היום וחשב בלבו שהיא אשה קדשה"
32. רש"י נזיר כג, ב
"תמר) נתכוונה לשם מצווה להעמיד זרע"
33. בראשית רבה פה
"אמר הקב"ה ליהודה: אתה רמית באביך בגדי עזים, חייך שתמר מרמה בך בגדי עזים"
34. בראשית רבה פה
"אלא מלמד שהיתה מטפחת על כריסה ואומרת מלכים אני מעוברת, גואלים אני מעוברת"
35. בראשית רבה פה
" ותשרף אָמַר אָפְרַיִם מִקְשָׁאָה מְשׁוּם רַבִּי מֵאִיר בְּתוֹ שֶׁל יֵשׁ הַיְתָה, וְשֶׁהוּא כֶהֱן, לְפִיכָּךְ דְּנוּהָ בְשָׂרְפָה:"
36. רמב"ן בראשית לח, כד
זה כתב רש"י ולא פירשו ואני לא ידעתי הדין הזה ... ונראה לי שהיה יהודה קצין שוטר ומושל בארץ והכלה אשר תזנה עליו איננה נדונת כמשפט שאר האנשים אך כמבזה את המלכות ועל כן כתוב ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף כי באו לפניו לעשות בה ככל אשר יצוה והוא חייב אותה מיתה למעלת המלכות ושפט אותה כמחללת את אביה לכבוד כהונתו לא שיהיה דין הדיוטות כן. "
37. בעל הטורים בראשית ח, כד
"ורבי יהודה החסיד פירש: לא דן אותה יהודה בשריפה, אלא שישרפו לה רושם בפניה, לסימן שהיא זונה. וכאשר ידע יהודה שהיה ממנו ולא היתה זונה, לא עשו לה דבר דבר"
38. מדרש תהילים (בובר) מזמור עו
" אתה מוצא ביהודה שבשעה שבא מעשה תמר לידו והוציאוה לישרף, שלחה ואמרה לו 'הכר נא'. מהו הכר נא? שא נא עיניך והכר את בוראך, ואל תתבייש מבשר ודם. מיד כבש יצרו והודה במעשיו."
39. רש"י איוב טו, יח
"יהודה הודה ולא בוש במעשה תמר"
40. מדרש תהילים בובר מז' ע"ן
"...מפני מה זכה למלכות? שאלה זו שאלו התלמידים לר' טרפון, ... אמר להם: מפני שהודה במעשה תמר, אמרו לו דיי להודייה שתכפר על הביאה? אמר להם מפני שאמר 'מה בצע כי נהרוג את אחינו' אמרו לו דיי להצלה שתכפר על המכירה? אמר להם: ע"י שאמר 'ישב נא עבדך תחת הנער'..."
41. מס' סוטה י' ב'
" יהודה שקדש שם שמים בפרהסיא זכה ונקרא כולו על שמו של הקב"ה כיון שהודה ואמר צדקה ממני יצתה בת קול ואמרה אתה הצלת תמר ושני בניה מן האור חייך שאני מציל בזכותך ג' מבניך מן האור מאן נינהו חנניה מישאל ועזריה "

42. בראשית רבה צ"ב

"ויאמר יהודה מה נאמר לאדוני בכסף ראשון מה נדבר בכסף שני מה נצטדק בגביע מה נאמר לאדוני במעשה תמר מה נדבר בבלהה ומה נצטדק בדינה מה נאמר לאבא שבארץ כנען ביוסף ומה נדבר בשמעון ומה נצטדק בבנימין אם נאמר לך חטאנו גלוי וידוע שלא חטאנו ואם נאמר לך שלא חטאנו האלהים מצא את עון עבדיך..."

43. ילקוט שמעוני רמז קנט

"למלוך עליהן בעולם הזה ובעולם הבא. ועמדו ממנו מלכים, שנאמר: ואלה תולדות פרץ רחבעם אביה אסא עד יכניה, וכן לעולם הבא, ודוד עבדי נשיא להם לעולם. ועוד משבט יהודה יצתה אלישבע, אם הכהונה. ועוד משבט יהודה יצא נחשון ראש לנשיאים. ועוד במסעות היה ראשון ונסע דגל מחנה יהודה. ועוד משבט יהודה יצא בצלאל אלא שעשה המשכן וכל כליו. אחר מיתת יהושע שאלו: מי יעלה לנו בתחלה? ויאמר ה' יהודה יעלה. ומשבט יהודה - יצא עתניאל ראשון לשופטים. ועוד משבט יהודה - בועז. ועוד משבט יהודה - יצא שלמה והוא בנה את בית המקדש. ועוד משבט יהודה - יצאו יהושפט ויותם ויאשיהו וזרובבל בן שלתיאל פחת יהודה ומלך המשיח. שלמה בנה בית ראשון, זרובבל בנה בית שני, ומלך המשיח עתיד לבנות בית המקדש."

44. בבא מציעא נט, א

"כי צער ההלבנה מר ממות, על כן אמרו רבותינו ז"ל 'לעולם יפיל אדם עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים' "

45. ספר שערי תשובה לרבנו יונה שער ג'

" ולמדו זה מעניין תמר שנא': ' היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה', הנה כי אף על פי שהוציאוה לישרף לא גילתה כי היתה הרה מיהודה, שלא להלבין פניו"

46. משנה, אבות ג, יא; סנהדרין צט ע"ב

"המלבין פני חברו אין לו חלק לעולם הבא"

47. בבא מציעא נח ע"ב

"ועוד אמרו שכל המלבין פני חברו כאילו שופך דמים"

48. רות ד יח-כב

"וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרָץ, פְּרָץ הוֹלִיד אֶת-קְצָרוֹן. וְקְצָרוֹן הוֹלִיד אֶת-רָם, וְרָם הוֹלִיד אֶת-עֲמִינָדָב. וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן, וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שִׁלְמֹה. וְשִׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת-בְּעֻז, וּבְעֻז הוֹלִיד אֶת-עֹבֵד. וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשִׁי, וְיִשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד."

49. בראשית רבה פה

"ויאמר מה הערבון אשר אתן...אמר ר' חוניא: נצנצה בה רוח הקודש – חותמך זו מלכות...ופתילך זו סנהדרין...ומטך זה מלך המשיח..."